Сборник съдебна практика

ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА ОБЩИЯ СЪД

24 април 2015 година*

„Обезпечително производство — Вписване на защитено географско указание — „piadina romagnola/piada romagnola“ — Молба за спиране на изпълнението — Липса на неотложност“

По дело T-43/15 R

CRM Srl, установено в Модена (Италия), за което се явяват G. Forte, C. Marinuzzi и A. Franchi, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват D. Bianchi и J. Guillem Carrau, в качеството на представители,

ответник,

с предмет молба за спиране на изпълнението на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1174/2014 на Комисията от 24 октомври 2014 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [piadina romagnola/piada romagnola (ЗГУ)] (ОВ L 316, стр. 3),

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ОБЩИЯ СЪД

постанови настоящото

Определение[1]

Обстоятелства, предхождащи спора

1 Жалбоподателят, CRM Srl, е италианско предприятие, което от 1974 г. развива дейност по производство на хлебни изделия, производни на хляба, по-конкретно няколко вида piadine romagnole. Става въпрос за италиански кулинарен специалитет, състоящ се от лист на базата на пшенично брашно, на топена свинска мас или зехтин, на сол и вода, традиционно изпечен в глинен съд или на метална или каменна плоча. Листът тесто се разгъва и може да бъде напълнен със сладки или солени съставки. Самият жалбоподател се описва като водещо предприятие в хранително-вкусовия сектор, известно като най-големия производител на piadine

* Език на производството: италиански.

1 — Възпроизвеждат се само точките от настоящото определение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

в Италия. Той продава продуктите си под своята собствена марка или под марките на други дистрибутори и сред клиентите му се числят най-големите групи за търговия в широката търговска мрежа в Италия.

2 Жалбоподателят има опасения, че Регламент за изпълнение (ЕС) № 1174/2014 на Комисията от 24 октомври 2014 година за вписване на наименование в регистъра на защитените наименования за произход и защитените географски указания [piadina romagnola/piada romagnola (ЗГУ)] (ОВ L 316, стр. 3, наричан по-нататък „обжалваният регламент“), тъй като запазва употребата на наименованието „romagnole“ за piadine/piade, произведени в защитения географския район, ще направи невъзможно упражняването на неговата обикновена икономическа дейност, поради факта че неговият производствен обект се намира извън този район.

3 Що се отнася до процедурата за регистрация на защитено географско указание (наричано по-нататък „ЗГУ“), тя се състои от два етапа и е уредена, за периода, релевантен в конкретния случай, в Регламент (ЕО) № 510/2006 на Съвета от 20 март 2006 година относно закрилата на географски указания и наименования за произход на земеделски продукти и храни (ОВ L 93, стр. 12; Специално издание на български език, глава 3, том 71, стр. 114), както и в Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, стр. 1). Първият етап засяга конкретно държавата членка, от която произхожда въпросният хранителен продукт. Тази държава започва процедурата посредством заявката за регистрация и подготовката на необходимите документи, установяващи връзката между визирания продукт и защитения район. Следва втори етап, на контрол и проверка на критериите на заявката, осъществяван от Европейската комисия. Той включва проучване на заявката за регистрация и нейното публикуване, с оглед на евентуална процедура по възражение. Административната процедура приключва с публикуването на ЗГУ в *Официален вестник на Европейския съюз* или с отказ да се извърши публикацията.

4 Колкото до заявката за регистрация на ЗГУ „piadina romagnola/piada romagnola“ (наричана по-нататък „piadina romagnola“), тя е подадена пред италианските органи през 2011 г. от група за подпомагане на посочения продукт на основание на Регламент № 510/2006. След като организират публично заседание с цел да се провери дали предложената спецификация съответства на честните методи за получаване на разглеждания продукт, италианските органи публикуват предложението за регистрация в *Gazzetta ufficiale della Repubblica italiana* (GURI, официален вестник на Италианската република) от 28 януари 2012 г.

5 Тази публикация предизвиква редица възражения от страна на организации, представляващи занаятчийските производители на piadine, продавани на размерване. Тези организации оспорват приравняването, за целите на предвиденото ЗГУ, на индустриално произведените piadine на тези, които са продукт на занаятчийско производство и се продават на размерване. Същевременно, на 11 декември 2012 г., италианските органи подават пред Комисията декларацията за регистрация на спорното ЗГУ, придружена от спецификация.

6 С жалба от 29 март 2013 г. жалбоподателят сезира Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Окръжен административен съд на Лациум, Италия, наричан по-нататък „TAR“), като иска отмяната на италианските актове по процедурата за регистрация, и по-конкретно на спецификацията на piadina romagnola, мотивът за което е нарушение на Регламент № 510/2006, предвид липсата на връзка, от една страна, между защитения район и промишления продукт piadina romagnola и от друга страна, между този промишлен продукт и занаятчийския продукт. В хода на производството пред TAR италианските органи заменят спецификацията с нова версия на тази спецификация.

[…]

8 С решение от 15 май 2014 г. TAR уважава жалбата, подадена от жалбоподателя, като отменя по-конкретно спецификацията и задължава италианските органи да преформулират посочената спецификация. Действително, според TAR достойна за защита репутация може да бъде призната само на занаятчийското производство, като се изключи всяко промишлено производство на разглежданата храна. В съответствие с действащото италианско право това съдебно решение подлежи на незабавно изпълнение.

9 Няколко дни след постановяването на посоченото решение Комисията публикува, на 21 май 2014 г. (ОВ C 153, стр. 9), в изпълнение на член 50, параграф 2, буква а) от Регламент № 1151/2012, заявката за регистрация на спорното ЗГУ, като посочва, че тази публикация поражда право на възражение срещу посочената заявка по силата на член 51 от същия регламент. С електронно писмо от 22 май 2014 г. жалбоподателят уведомява Комисията, че с решението си от 15 май 2014 г. TAR е отменил спецификацията, представена от италианските органи, така че италианските органи трябва да преформулират спецификацията, като ограничат обхвата на спорното ЗГУ до занаятчийски произведената piadina romagnola. Следователно според жалбоподателя трябва да се отмени публикацията на заявката от 21 май 2014 г. В отговор на това електронно писмо Комисията на 10 юни 2014 г. посочва, че заявката за регистрация е била публикувана с оглед на евентуални възражения и че евентуалните последици на решението на италианския съд трябва да се преценяват от компетентните италиански органи.

10 В рамките на последваща размяна на кореспонденция между жалбоподателя, Комисията и италианските органи, в частност относно последиците на решението на TAR от 15 май 2014 г. за процедурата по регистрация на спорното ЗГУ, посочените органи потвърждават волята си да продължат тази процедура, като уточняват, че са подали пред Consiglio di Stato (Държавен съвет, Италия) жалба срещу решението на TAR, както и молба за спиране на неговото изпълнение. В хода на производството по обжалване Consiglio di Stato присъединява към същността на спора въпроса за спирането на изпълнението на решението на TAR и посочва, че не уважава молбата на жалбоподателя за сезиране на Съда с преюдициално запитване в тази материя.

11 При тези обстоятелства на 24 октомври 2014 г. Комисията приема обжалвания регламент, който има за последица това, че на жалбоподателя не е разрешено повече да използва наименованието „piadine romagnole“ за своите продукти, произведени в Модена (Италия), поради факта че този град се намира извън защитения географския район. Обжалваният регламент е публикуван в *Официален вестник на Европейския съюз* на 4 ноември 2014 г.

Производство и искания на страните […]

13 С отделен акт, постъпил в секретариата на Общия съд на 20 февруари 2015 г., жалбоподателят подава настоящата молба за допускане на обезпечение, в която по същество моли председателя на Общия съд:

— да спре, на основание член 105, параграф 2, втора алинея от Процедурния правилник на Общия съд, изпълнението на обжалвания регламент до приключването на настоящото обезпечително производство и във всички случаи до произнасянето на Общия съд по главната жалба.

[…]

От правна страна […]

21 Жалбоподателят изтъква, че ще понесе тежка и непоправима вреда, ако настоящата му молба за спиране на изпълнението не бъде уважена. Действително, поради изпълнителната сила на обжалвания регламент ще му бъде забранено да произвежда и да разпространява piadine, на които е отбелязано „romagnole“. Жалбоподателят преценява, че произтичащата от това вреда не е само от имуществено естество, тъй като обжалваният регламент накърнява и неговия образ, и правото му да защити името си, както и възможностите да сключва договори, което ще се отрази в необратима загуба на клиенти и на пазарни дялове. В това отношение той я изчислява на около 40 % от оборота си.

[…]

29 Според установената съдебна практика при искане за спиране на изпълнението на акт на Съюза налагането на исканите временни мерки е обосновано само ако въпросният акт е определящата причина за твърдяната значителна и непоправима вреда (вж. определение от 7 март 2013 г., EDF/Комисия, C-551/12 P(R), Сб., EU:C:2013:157, т. 41 и цитираната съдебна практика). В този контекст е постановено, че посочената вреда трябва да произтича от последиците, произведени само от спорния акт, а не от липса на дължима грижа на страната, която е поискала временната мярка (определение от 15 юли 2008 г., CLL Centres de langues/Комисия, T-202/08 R, EU:T:2008:293, т. 73; вж. също в този смисъл определения от 28 май 1975 г., Könecke/Комисия, 44/75 R, Rec, EU:C:1975:72, т. 3 и от 22 април 1994 г., Комисия/Белгия, C-87/94 R, Rec, EU:C:1994:166, т. 38 и 42). Според същата съдебна практика при липса на установяване, че е положена грижата, дължима от предпазливо и информирано предприятие, страната, поискала временни мерки, трябва да понесе дори вреди, за които твърди, че биха могли да застрашат самото ѝ съществуване или непоправимо да променят пазарната ѝ позиция (вж. в този смисъл определения от 1 февруари 2001 г., Free Trade Foods/Комисия, T-350/00 R, Rec, EU:T:2001:37, т. 50, 51 и 59 и CLL Centres de langues/Комисия, посочено по-горе, т. 74).

30 В конкретния случай от преписката е видно, че настъпването на твърдяната значителна и непоправима вреда както от финансов, така и от морален характер се предпоставя от това, че обжалваният регламент забранява на жалбоподателя да използва наименованието „romagnole“ за продажбата на неговите piadine, като по този начин го поставя в по-неблагоприятно положение от конкурентите му, които, установени в защитения с посочения регламент географския район, могат да продължат да използват това наименование при продажбата на техните piadine.

31 Трябва обаче да се констатира, че в конкретния случай жалбоподателят не е доказал полагане на разумната грижа, която може да се очаква от предпазлив и информиран икономически оператор. Действително, той се е въздържал да използва възможността, която при все това е предвидена в приложимата правна уредба, да получи разрешение да продължи да използва за преходен период наименованието „romagnole“ при продажбата на неговите piadine.

32 В това отношение следва да се припомни, че — както се подчертава в решението на TAR от 15 май 2014 г. (вж. точка 8 по-горе), изтъквано многократно от жалбоподателя — националната процедура по регистрация на спорното ЗГУ е започната пред италианските органи през 2011 г. и е приключена от същите на 11 декември 2012 г., когато са предали преписката на Комисията (вж. точки 4 и 5 по-горе). Тази национална процедура се урежда ratione temporis от Регламент № 510/2006. По силата на член 5, параграфи 5 и 6 от него Италианската република, задължена да инициира процедура по възражения — което действително се е случило — в рамките на която всяко лице, което има правен интерес, да може да изпрати възражение на заявката за регистрация, е била овластена да предостави, временно и на национално равнище, закрила на използването от жалбоподателя на наименованието „romagnole“, както и съответен период за

приспособяване, при условие че жалбоподателят законно е предлагал на пазара своите piadine, като е използвал посоченото наименование през последните пет години, и е „информирал за това по време на националната процедура по възражения“.

33 Същевременно TAR констатира изрично в своето решение от 15 май 2014 г., че жалбоподателят за разлика от други оператори не е участвал в националната процедура по възражения и че този пропуск прави невъзможно каквото и да било предоставяне на период за приспособяване, като се има предвид, че той не се е позовал на особените си изисквания в рамките на предвидената за тази цел процедура. Вследствие на това жалбоподателят, който, хвалейки се, че от десетилетия произвежда всички видове piadine romagnole, явно е изпълнил условията по посочения член 5, параграфи 5 и 6, е изпуснал възможността със собствени средства да избегне настъпването на вредата, която се опасява, че ще претърпи. Действително, след сезирането на Комисията с разглежданата преписка, проведената от нея процедура е уредена ratione temporis от Регламент № 1151/2012, влязъл в сила на 3 януари 2013 г. В контекста на контактите си с Комисията жалбоподателят е могъл да поиска от същата, по силата на разпоредбите на член 15, параграфи 1 и 2 във връзка с член 49, параграф 3 от посочения регламент, предоставянето на преходен период, който може да достигне до 15 години, за да се ползва от продължаване de facto на периода за приспособяване, предоставен от италианските органи след горепосочената национална процедура по възражения. Като се е въздържал обаче от участие в тази национална процедура, жалбоподателят е пропуснал възможността да продължи да предлага на пазара своите piadine под наименованието „romagnole“. Впрочем дори и участието в националната процедура да не е необходима предпоставка за придобиването на преходна закрила от Комисията, трябва да се констатира, че във всички случаи от преписката не е видно жалбоподателят да я е сезирал с искане в този смисъл или такова искане да е било отхвърляно.

34 От това следва, че при липса на установяване, че е положена цялата грижа, дължима от предпазливо и информирано предприятие, самият жалбоподател трябва да понесе вредата както от финансов, така и от морален характер, която се опасява, че ще претърпи в конкретния случай.

[…]

44 Следва да се добави, че в молбата за допускане на обезпечителни мерки самият жалбоподател споменава съществуването на дъщерно дружество, а именно дружеството Commerciale Europa, което той контролира посредством своето финансово дружество Finrec и което следователно принадлежи към „същата група“. От това съдията по обезпечителното производство може само да направи извода, че жалбоподателят е член на група от дружества. При тези обстоятелства жалбоподателят е трябвало, ако е възнамерявал валидно да се позове на риска да понесе тежка и непоправима финансова вреда, да изложи размера, общия оборот и характеристиките на посочената група, с която е свързан.

45 Всъщност преценката на точното финансово състояние на жалбоподателя зависи от въпроса дали той обективно разполага с допълнителни финансови средства с произход по-конкретно от финансовите ресурси на групата, към която принадлежи. Следователно подробните условия за принадлежност на жалбоподателя към групата му съставляват съществени елементи за разглеждането на неотложността на настоящата молба за допускане на обезпечителни мерки (вж. в този смисъл определение от 10 юни 2014 г., Stahlwerk Bous/Комисия, T-172/14 R, EU:T:2014:558, т. 21). Жалбоподателят обаче не е споменал в молбата за допускане на обезпечителни мерки нито финансовия капацитет на групата си, нито структурата на нейния капитал или на акционерното участие, въпреки че са били необходими уточнения в това отношение, още повече че от достъпни в интернет източници е видно, че дружество Finrec SpA, установено в Модена на същия адрес като този на жалбоподателя, изглежда, действително съществува и упражнява дейност на пазара.

[…]

47 По този начин, като не разполага с нито един валиден елемент за сравнение, съдията по обезпечителното производство не би могъл да определи дали твърденият спад от 40 % от оборота би бил от естество да застраши финансовата жизненост на жалбоподателя или да повлече значителна загуба на пазарните му дялове спрямо финансовата мощ на групата от дружества, към която принадлежи.

[…]

51 Във всички случаи, ако жалбоподателят може да срещне определени затруднения при точното цифрово изразяване на финансовата му вреда, той не излага причините, поради които е в невъзможност да посочи, конкретизира и докаже с надлежни документи в подкрепа реализирания от него през подходящ референтен период оборот от продажбата на piadine romagnole и да го съотнесе към общия оборот, реализиран от неговата група от дружества през същия период, общо за всички стопански продукти и дейности, с цел да се определи процентът, отразяващ вредата, която той би претърпял в случай на пълна загуба на разглеждания пазар.

52 Впрочем в последващ спор за обезщетение Общият съд би бил в състояние да изчисли чрез оценка (абстрактно) причинената на жалбоподателя вреда, като се основе на вероятното развитие, при нормален ход на нещата, на неговите пазарни дялове и печалби (вж. в този смисъл определение от 5 юни 2013 г., Rubinum/Комисия, T-201/13 R, EU:T:2013:296, т. 50). Действително, що се отнася до количественото измерване на вредата, Общият съд може да оцени суверенно фактите и разполага със свобода на преценка по отношение на метода, който трябва да се възприеме с цел определяне на обхвата на обезщетението (вж. в този смисъл решение от 21 февруари 2008 г., Комисия/Girardot, C-348/06 P, Сб., EU:C:2008:107, т. 72, 74 и 76). В случая Общият съд би могъл дори да се ограничи до оценки на базата на средностатистически стойности, като се има предвид, че жалбоподателят би трябвало да докаже данните, на които се основават тези оценки (вж. в този смисъл решение от 28 април 2010 г., BST/Комисия, T-452/05, Сб., EU:T:2010:167, т. 168 и цитираната съдебна практика).

[…]

По изложените съображения

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ОБЩИЯ СЪД

определи:

1) Отхвърля молбата за обезпечение.

2) Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

Съставено в Люксембург на 24 април 2015 година.

Подписи